

VU Research Portal

Nieuw asielbeleid Teeven is zuiniger - niet menselijker

Spijkerboer, T.P.

published in
NRC Handelsblad
2013

[Link to publication in VU Research Portal](#)

citation for published version (APA)

Spijkerboer, T. P. (2013). Nieuw asielbeleid Teeven is zuiniger - niet menselijker. *NRC Handelsblad*.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

E-mail address:
vuresearchportal.ub@vu.nl

Nieuw asielbeleid Teeven is zuiniger - niet menselijker

Teeven kondigt een beleidswijziging aan, maar de procedures veranderen niet, meent *Thomas Spijkerboer*.

Staatssecretaris Teeven stuurde vrijdag een brief over het asielbeleid naar de Tweede Kamer. Maar aan de meeste problemen doet hij vrijwel niets. Over vreemdelingendetentie zegt hij weinig meer dan dat hij zich voortaan aan de wet wil gaan houden. Want wat waren de problemen? En met welke voorstellen komt de staatssecretaris?

De Nederlandse asielprocedure is qua uitkomst niet betrouwbaar. Een asielzoeker uit voormalig Joegoslavië werd, blijkens het radioprogramma *Argos*, na uitzetting vermoord uit wraak omdat zijn broer getuige was bij het Joegoslavië-Tribunaal - de IND dacht dat dat wel los zou lopen. Uit uitspraken van Nederlandse en Europese rechters bleek dat Somaliërs in 2012 asiel hadden moeten krijgen, wat Nederland niet deed. Nederland probeert hen dezer dagen voor het eerst sinds jaren uit te zetten. Onlangs werd bepaald niet voor het eerst asiel verleend aan een asielzoeker die in Nederland in drie instanties ongelijk had gekregen. Niet dat er nieuwe feiten waren, maar de Afghaanse vrouw die op de vlucht was voor eerwraak had een klacht ingediend bij het Europese Hof voor de Rechten van de Mens, en dan wordt er eens goed naar een asielzaak gekeken. Nederland weet zich geen raad met uitgeprocedeerde asiel-

zoekers die niet kunnen worden uitgezet. Dit onvermogen wordt afgewenteld op de asielzoekers zelf. Normaliter slapen zij onder de brug, sinds twee jaar stelt een aantal van hen dit aan de kaak door actie te voeren.

De zelfmoord van de Russische asielzoeker Dolmatov en de daaropvolgende hongerstakingen onderstreepten dat er met de praktijk van vreemdelingenbewaring iets grondig mis is. Dolmatov had überhaupt nooit in vreemdelingenbewaring gemogen, hij was nog in procedure. Detentie was niet als *ultimum remedium* gebruikt maar als vanzelfsprekendheid.

Voorgenomen bezuiniging op kosten van detentie als humanisering voorgesteld

Er was niet behoorlijk onderzocht of hij, suïcidaal als hij was, detentiegeschikt was. En hij werd onder het verkeerde regime geplaatst, waardoor hij beschikking had over een koord en een scheermesje.

Wat kondigt Teeven aan? Aan de asielprocedure wordt geen tittel of jota veranderd. De kritiek van de kinderombudsman over de gezinshereniging voor vluchtelingen slaat de staatssecretaris in de wind. Het buitenschuldbeleid wordt miniem bijgesteld. Als het ruimhartig wordt uitgevoerd is het een stapje in de goede richting. Maar het gaat sowieso om een beperkte groep. Aan de opvang na afloop van de asielprocedure verandert niets.

Met het andere probleem is iets

geks aan de hand. Teeven kondigt om de haverklap aan dat hij vreemdelingenbewaring als *ultimum remedium* gaat gebruiken, pas na individuele afweging. Maar de criteria staan al sinds 1966 in de Vreemdelingenwet. Dat Teeven het echt anders wil doen, onderstreept hij door het aantal cellen te halveren. Dat leidt vanzelf tot beperktere toepassing van vreemdelingenbewaring. De aankondiging tot een humaner regime is nog weinig concreet.

De brief van Teeven is 57 pagina's lang. De lengte is ongetwijfeld bedoeld om de indruk te wekken van een stevige beleidswijziging. Maar alleen bij de vreemdelingenbewaring wordt een koerswijziging gemaakt. Verder is het vooral wollige taal. Het beleidsvoornemen om „vreemdelingen in hun kracht te zetten” (het staat er echt, op pagina 34) doet smachten naar Fred-de-houwdegen-Teeven.

In feite wordt een al voorgenomen bezuiniging op de kosten van detentie, die ook buiten het vreemdelingenbeleid plaatsvindt, uitgeserveerd als humanisering van het hele vreemdelingen- en asielbeleid.

Dat er aan de handhaving van het beleid door middel van excessieve detentie iets gebeurt is goed. Maar de juridische en menselijke gebreken aan het beleid zelf worden er in dit geval niet mee verholpen.

Thomas Spijkerboer is hoogleraar migratierecht.